

Újra Orbán els? kormányát!

2012 március 25. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Könnyen el?állhat, hogy a 2014-es gazdasági helyzet egy jottányival sem lesz jobb, mint a 2010-es – pedig b?ven volt ideje felkészülnie a Fidesz–KDNP-nek a gazdasági kormányzásra.

„Oly sokáig voltunk lenn, hogy

Nem is tudjuk, milyen fenn.”
Hobo Blues Band, 1982

Ráadásul 1998 és 2002 között egyszer már volt hatalmon a Fidesz, és makrogazdasági oldalról megközelítve, a mostani pozícióhoz képest, leny?göz? mutatókkal (államadósság, költségvetési deficit, munkanélküliségi ráta, gazdasági növekedés) bírt.

Leszámítva az inflációs „produkciót”, még hátra is hagyott a büdzsében pár száz milliárdot a következ? kabinetnek. Ez így volt korrekt. Hogy az utód Medgyessy-kormány rögtön elszórta a pénzt (a „jóléti rendszerváltás” jelszavával), illet?leg rávitte Magyarországot a romló adósságpályára, arra ma már senki sem emlékszik „az elmúlt nyolc év” legendáriumából.

Persze, más szempontból is visszasírjuk az els? Orbán-kormányt: a magát az Antall-kabinet jogutódjának tartó politikai „vezet?ség” feltétlen híve volt Magyarország európai uniós csatlakozásának. Olyannyira, hogy az integráció gyakorlati részleteit az akkor még magát polgárinak aposztrofáló kormány menedzselte le. Elérhet?nek t?nt az euró bevezetése is. Bár céldátum akkor sem volt: az uniós közös pénz 2007-es meghonosítása kivitelezhet?nek t?nt, és az els? Orbán-kormány is hajlott rá. Magyarország, vele együtt a magyar gazdaság szervesen beilleszkedett Európába, a versenyképességi és befektetési listákon Csehországgal és Szlovéniával állt egy szinten.

Általában nincs ínyemre „az elmúlt nyolc év” történéseinek és hibáinak boncolgatása, mégsem akarom kihagyni. Tényleg súlyos költségvetési és államadóssági helyzetet örökölt a második Orbán-kormány, egy jó adag, visszafizetésre váró IMF-hitellel és megkopott hitelességi összképpel megspékelve.

„Mindenki” – többi között a választópolgárok, a piacok, az Európai Unió, az Egyesült Államok – azt remélte 2010 tavaszán, hogy az újonnan fölálló kormány nagyjából azt csinálja, amit 1998 és 2002 között m?velt, és véghezviszi

a reformokat. Természetesen változtak a bels? és küls? feltételek, ám a „vonalvezetés” maradhatott volna.

Nem így történt. Jött a gazdasági „szabadságharc”, majd az EU-, és Nyugat-ellenesség. Momentán úgy fest, mintha nem is lennénk tagjai a közösségnek – de azért a kohéziós forrásokra igényt tartunk. Mindenesetre Matolcsy György nemzetgazdasági miniszter „kedvenc” szervezete, a párizsi székhely? OECD az idénre gazdasági visszaesést, továbbá nem is akárhogyan duzzadó államadósságot jósol. Más kutatók szerint magas szinten állandósul a munkanélküliség mértéke, ráadásul nem jön az új állásokat biztosító és a költségvetési lyukat betöm? külföldi m?köd? (vállalati) t?ke sem. Eközben a magyarországi cégek – több mint négy éve (!) – gyakorlatilag nem ruháznak be, rekordokat dönt köreikben a felszámolások száma, a KSH pedig rendre ontja az elszomorító, bels? gazdaságról szóló kimutatásokat.

„Mindenki” – az épít?ipartól kezdve az idegenforgalmon keresztül egészen a szolgáltatásokig – lenn van a padlón. Oly rég óta, hogy nem is tudom, hogy bírják ki ezt a piac nélküli állapotot az egyéni vállalkozások és a cégek. Miután a bankok már nem, vagy csak alig nyújtanak hiteleket, egy-két éven belül a „vállalatfejlesztési” téren sem lehet semmi jóra számítani. Költségvetési oldalról is embert próbáló a helyzet: nem pusztán a hiány leszorítása okoz egyre nagyobb fejfájást, hanem az is, hogy hatalmas összegeket emészt fel az államadósság finanszírozása, a hatályos IMF-kölcsön visszapengetése. A sokszor negatív befektet?i hangulatnak, de f?ként az unortodox politikának tulajdoníthatóan a magyar cs?dkockázat a topon, és bóvliban az ország min?sítése az erre szakosodott cégeknél. Külpiaci kitettségünk óriási: az államadósság fele külföldiek kezében van, de nem pusztán annak devizás része, hanem a forintalapú kötvényeinkkel is a globális pénzügyi keresked?k „spekulálnak”.

Miután a Széll Kálmán-tervre keresztelt szerkezeti reformokból jórészt a megszorítások érvényesülnek, és a bels? gazdaság élénkítésére létrehozott, egyébként kizárólag uniós forrásokra épül? programok (Új Széchenyi-terv, Darányi-terv) hatásait nem nagyon érezhetjük, a jobb esetben is csak lassú gazdasági növekedést kizárólag a multiknak, az exportnak köszönhetjük. És ez várhatóan így lesz 2013-ban, 2014-ben is. S miközben összevesztünk az EU-val, kitessékeltük az IMF-et, most a pénzügyi véd?hálóra áhítozunk. Mindenesetre van még hátra b? két év ebb?l a kormányzati ciklusból, s ha feladásra kerülnek a magfilozófiai elvek, nem kés? lendíteni az ország szekerén. S kamikáze akcióra sem kell készülni a kormánynak – akkora a támogatása.

Egyébként pedig azt kellene végre fókuszba tenni ebben a kis országban, hogy négy év alatt mire jutunk. Merre haladunk.

Most úgy fest jelen pillanatban, hogy el?re nem nagyon.
Szajlai Csaba - magyarhirlap.hu

Ajánló